

Miljøministeriet

Folketingets Transportudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2022-4762
Den 3. maj 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 431 (TRU alm. del) stillet 8. april 2022 efter ønske fra Anne Valentina Berthelsen (SF).

Spørgsmål nr. 431

”Vil ministeren oplyse, hvordan det i anlægsloven for Lynetteholm er bestemt, at miljøministeren alene er postkasse for Espoo-høringssvar, og at det er transportministeren der er ansvarlig for forhandlingerne med Sverige?”

Svar

I Danmark er Miljøstyrelsen, under Miljøministeriet, udpeget som Espoo-kontaktpunkt og modtager på den baggrund høringssvar i forbindelse med Espoo-høringer. Espoo-kontaktpunkter (points of contact) er nationale myndigheder i lande tilsluttet Espoo-konventionen, som har til opgave bl.a. at sende høringssvar i forbindelse med andre landes Espoo-høringer og at modtage andre landes høringssvar. Der er således tale om en *proces- og postkassefunktion*.

Da Espoo-konventionen handler om miljøvurdering af grænseoverskridende miljøpåvirkninger er Espoo-kontaktpunktet naturligt placeret på miljøministerens ressort, men deltagerlandene udpeger selv deres Espoo-kontaktpunkt. Hvis et land ikke har udpeget et Espoo-kontaktpunkt, er det landets udenrigsministerium, som modtager høringssvar i forbindelse med Espoo-høringer. Det følger af beslutning I/3 ”Points of contact” til Annex III til Espoo-konventionen.

Miljøstyrelsens rolle i sagen er ikke at være miljømyndighed, men er begrænset til at være høringspart som berørt myndighed og at være Espoo-kontaktpunkt der forestår Espoo-høringen og formidle Espoo-høringssvar m.v. mellem den kompetente myndighed dvs. Trafikstyrelsen og de berørte parter, i dette tilfælde de svenske myndigheder.

Fordi der er tale om en anlægslov er miljøministerens samtykkekompetence i forhold til projektet ikke gældende. Ved almindelige projekter, som forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal miljøministeren orienteres *snarest muligt* og projektet kan ikke godkendes *før miljøministeren giver sit samtykke hertil*. Dette gælder ikke ved anlægslove, som det er tilfældet med Lynetteholm, hvilket følger af miljøvurderingslovens § 38, stk. 1, sammenholdt med § 38, stk. 3.

Da Miljøstyrelsen er udpeget som Danmarks Espoo-kontaktpunkt skal Miljøstyrelsen således varetage *proces- og postkassefunktionen* for Espoo-høringer i alle Espoo-sager, selvom projektet og miljømyndigheden henhører under et andet ministerområde end miljøministerens. Det kunne f.eks. være tilfældet hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fremsatte et forslag til en anlægslov, og Energistyrelsen havde rollen som VVM-myndighed. I sådanne tilfælde ville Espoo-høringer sendt til Miljøstyrelsen (og eventuelt til miljøministeren) ligeledes blive oversendt til f.eks. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen med henblik på videre foranstaltning.

Lea Wermelin

/

Paolo Perotti